

10 e Kamer

Nr. 1280/04
VAN HET PARKET

Nr. 97324
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

8 september 2006

not. 66.19.401/98/7 van het Openbaar Ministerie en als herstellvorderende overheid, de **gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie , in naam van het Vlaamse Gewest, met kantoren gevestigd te , woonplaats kiezende bij zijn raadsman.

Tegen:

1.Nr. , directeur, geboren te , op , wonende te ;

2.Nr. , l, zonder beroep, geboren te op , wonende te

Beklaagd van : te

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek:

Bij inbreuk op art. 44 §1-1°, 64, eerste, tweede en vijfde lid, en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en

voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

A. de eerste en de tweede :

gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) meer bepaald :

1. op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 1974 tot en met 31 december 1974:

a) een tennisveld (groot 18 meter x 36 meter) te hebben aangelegd met een omheining van ongeveer 3 meter hoog in ursusdraad;

b) een blokhut (groot 4.70 meter x 7.30 meter) en een afdak (groot 6.8 meter x 4.7 meter) te hebben opgericht;

c) een vijver bestaande uit verschillende kleine met elkaar verboden siervijvers met een oppervlakte van 15 meter x 27 meter te hebben aangelegd;

d) een badmintonveld met een oppervlakte van 13.4 meter x 6 meter te hebben aangelegd

e) kleedkamers met douches en wc met een oppervlakte van 5.6 meter x 7.8 meter te hebben opgericht;

f) twee sportvelden met een oppervlakte van 1.9 meter x 3 meter en 13.7 meter x 3 meter te hebben aangelegd

2. op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 1975 tot en met 31 december 1975 :

een zandbak vervaardigd uit kasseistenen met een oppervlakte van 17 meter x 7 meter te hebben aangelegd;

3. op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 1981 tot en met 31 december 1981 :

a) twee tennisvelden (groot 18 meter x 36 meter) te hebben aangelegd met een omheining van ongeveer 3 meter hoog in ursusdraad;

b) een parking met een oppervlakte van 33 meter x 8 meter te hebben aangelegd.

B. het in stand houden van de sub A beschreven wederrechtelijke toestanden, meer bepaald :

1. de eerste :

a) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1974 tot en met 31 december 1974, tot en met de dag der dagvaarding :
het in stand houden van de sub A1a), A1b), A1c), A1d), A1e) en A1f) wederrechtelijke toestanden;

b) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1975 tot en met 31 december 1975, tot en met de dag der dagvaarding :
het in stand houden van de sub A2 wederrechtelijke toestand;

c) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1981 tot en met 31 december 1981, tot en met de dag der dagvaarding :
het in stand houden van de sub A3a) en A3b) wederrechtelijke toestanden;

2. de tweede :

a) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1974 tot en met 31 december 1974, tot en met 18 januari 1995 :
het in stand houden van de sub A1a), A1b), A1c), A1d), A1e) en A1f) wederrechtelijke toestanden;

b) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1975 tot en met 31 december 1975, tot en met 18 januari 1995 :
het in stand houden van de sub A2 wederrechtelijke toestand;

c) vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1981 tot en met 31 december 1981, tot en met 18 januari 1995 :
het in stand houden van de sub A3a) en A3b) wederrechtelijke toestanden

Met de omstandigheid dat de feiten wat de eerste betreft omschreven onder de tenlasteleggingen A1a), A1b), A1c), A1d), A1e), A1f), A2, A3a) en A3b), B 1 a), B1b) en B1c), de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatste feit, zijnde de dag der dagvaarding.

Met de omstandigheid dat de feiten wat de tweede betreft omschreven onder de tenlasteleggingen A1a), A1b), A1c), A1d), A1e), A1f), A2, A3a), A3b), B2a), B2b), B2c) de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatste feit, zijnde 18 januari 1995.

Gelet op het hoger beroep van het openbaar ministerie van 7 november 2003 tegen het zittingsblad van 28 oktober 2003.

*

*

*

Gelet op het arrest van deze kamer van het Hof van 28 mei 2004 aangaande voormeld hoger beroep van 7 november 2003.

*

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 12 oktober 2004, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd ten gronde als volgt beslist:

Veroordeelt de eerste beklaagde wegens de feiten A 1 a tot en met A 1 f, A2, A3a en b, B 1 a, b en c tot een geldboete van € (100, gedeeld door 40,3399, met duizend negenhonderd negentig opdecimes verhoogd,=) € 495,79 bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Verplicht de eerste beklaagde bovendien om eenmaal een bedrag van € 10, met vijfenveertig opdecimes verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Verklaart de tenlasteleggingen A1 a tot en met A1f, A2, A3a en b, B2a, b en c in hoofde van de tweede beklaagde bewezen;

Gelast de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de tweede beklaagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde solidair tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op € 155,42.

Legt de eerste en de tweede beklaagde tevens elk een vergoeding op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Stelt vast dat op de terechtzitting van 26 november 2002 akte werd verleent aan de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur van zijn vrijwillige tussenkomst als herstellvorderende overheid.

Verklaart de herstellvordering ongegrond en zegt dat de vrijwillig tussenkomende partij zelf de kosten van haar aanstelling dient te dragen.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 26 oktober 2004 door de herstellvorderende overheid tegen beide beklaagden.
- 27 oktober 2004 door het Openbaar Ministerie tegen beide beklaagden.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat aan de Balie te , in eigen naam en loco meester , advocaat aan de balie te ,

de tweede beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat aan de balie te ,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van , substituu-procureur-generaal,

de herstellvorderende overheid in haar eisen bij monde van meester loco meester , beiden advocaat aan de balie te

*

*

*

1. Op de terechtzitting van 23 juni 2006 werd de zaak hernomen voor de gewijzigde samenstelling van de zetel.

De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2.1. De te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op artikel 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid 1, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), hierna genoemd DORO.

2.2. Het artikel 146, 3° lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2 lid 2 van het Strafwetboek dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

De werken waarop de telastleggingen A.1, A.2 en A.3 betrekking hebben zijn volgens het gewestplan gelegen in agrarisch gebied, krachtens artikel 146, 4° lid van het DORO géén ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het onder B.1.a, b en c aan de eerste beklaagde en het onder B.2.a, b en c aan de tweede beklaagde te last gelegde misdrijf van in stand houden is derhalve *in casu* niet langer strafbaar. De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van in stand houden heeft het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg.

3.1. Vermits de opheffing van het strafbare karakter van het onder B.1. a, b en c en B.2. a, b en c te last gelegde misdrijf het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg heeft, kan er thans geen sprake

meer zijn van samenloop met het onder A.1. a tot en met f, A.2 en A.3. a en b aan de beide beklaagden te last gelegde misdrijf van het uitvoeren van werken zonder de vereiste vergunning.

3.2. De verjaring van de strafvordering betreffende de telastleggingen A.1. a tot en met f, A.2 en A.3. a en b werd niet binnen de toen geldende termijn van drie jaar overeenkomstig het eerste lid van artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering nuttig gestuit, noch geschorst. De strafvordering met betrekking tot de wanbedrijven omschreven in deze telastleggingen is derhalve vervallen door verjaring.

4.1. Bij brief van 11 september 1998 (kaft 1, stukken 32 en 33) vorderde de toenmalige gemachtigde ambtenaar het herstel van de plaats in de vorige toestand door afbraak van de tot stand gebrachte vaste inrichtingen, met verbeurte van een dwangsom bij niet-naleving van het bevel tot herstel. Deze vordering werd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, thans optredend als eiser in herstel, vanaf zijn aanstelling van rechtswege verder gezet.

4.2. De in artikel 149 §1 eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter; als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van anders luidende bepaling, brengt deze wijziging evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest.

Op het ogenblik dat de herstellvordering bij de rechter werd ingeleid, was het misdrijf van instandhouding nog strafbaar. Dit impliceert dat de herstellvordering tijdig is gesteld.

4.3. Op 17 januari 2005 heeft het college van burgemeester en schepenen van _____ bij administratiefrechtelijk niet bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd onder meer voor de wederrechtelijk gebouwde constructies nader in de telastleggingen A.1. a tot en met f, A.2 en A.3. a en b vermeld. Deze door het Hof wettig bevonden regularisatievergunning brengt niet mee dat de herstellvordering zonder voorwerp zou zijn geworden. Zij brengt mee dat het Hof, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, moet nagaan of het herstel nog moet worden bevolen, en in welke mate. Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de regularisatievergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet het gevorderd herstel worden bevolen.

De eiser in herstel voert niet aan en het blijkt niet dat de regularisatievergunning de uitvoering van enig werk zou vereisen ter regularisatie van de onwettige toestand. Het herstel dient derhalve niet meer te worden bevolen.

OP DEZE GRONDEN
HET HOF, rechtsprekend op tegenspraak

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:
21 van de wet van 17 april 1878 voorafgaande titel van het Wetboek van
Strafvordering,
190 en 211 Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935,

verklaart de hogere beroepen ontvankelijk en er ten gronde over
beslissend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen B.1. a, b
en c tegen de eerste beklaagde en de telastlegging B.2. a, b en c tegen de
tweede beklaagde vervallen door opheffing van het strafbare karakter van
het misdrijf van in stand houden,

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.1. a tot
en met f, A.2 en A.3. a en b tegen de beide beklaagden vervallen door
verjaring,

verklaart de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur
tot herstel van de plaats in de vorige toestand niet gegrond en verklaart de
erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

laat de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar
ministerie waarover geen uitspraak werd gedaan in het arrest van 28 mei
2004 ten laste van de Staat.

Kosten:

Afschriften:

Opstelrecht ber.bekl.:

Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **8 september 2006**.

Aanwezig :

, kamervoorzitter,

, raadsheer,

, raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om plaatsvervangend raadsheer op het ogenblik van de uitspraak te

vervangen, deze laatste wetig verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee heeft beraadslaagd; (art. 779 al.2 Ger. Wetboek);

, advocaat-generaal,

, griffier;